

ZAKŁAD SŁUŻBY KRYMINALNEJ

Małgorzata Lis-Walewska • Agnieszka Mańko-Czajka

ŚRODKI ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO
STOSOWANE WOBEC SPRAWCY WYKROCZENIA

CENTRUM SZKOLENIA POLICJI

Legionowo 2013

Autorzy rozdziałów:

Rozdział I i II – Małgorzata Lis-Walewska

Rozdział III i IV – Agnieszka Mańko-Czajka

Stan prawny na dzień 1 maja 2013 r.

Korekta, skład i druk:
Wydział Wydawnictw i Poligrafii
Centrum Szkolenia Policji w Legionowie
Nakład 100 egz.

SPIS TREŚCI

Wstęp	5
I. Istota środków oddziaływania wychowawczego i przesłanki ich stosowania	7
II. Katalog środków oddziaływania wychowawczego	11
III. Skutki prawne zastosowania środków oddziaływania wychowawczego	12
IV. Dokumentowanie zastosowania środka oddziaływania wychowawczego	13
Bibliografia	28

Wykaz skrótów

kw – Kodeks wykroczeń z dnia 20 maja 1971 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.);
kpw – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia z dnia 24 sierpnia 2001 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 395).

Do podstawowych zadań Policji należy wykrywanie wykroczeń oraz ściganie ich sprawców. Funkcjonariusze Policji reagują na wykroczenia, stosując wobec sprawców środki oddziaływania wychowawczego w celu wdrożenia ich do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego.

W niniejszym opracowaniu przedstawiono istotę, przesłanki oraz skutki zastosowania środków oddziaływania wychowawczego. Omówiono także formy i zasady dokumentowania przez funkcjonariusza Policji zastosowania wobec sprawcy wykroczenia środka oddziaływania wychowawczego. Ponadto sporządzono przykładowe wzory zapisów w notatniku służbowym.

Autorzy mają nadzieję, że niniejsze opracowanie przyczyni się do pogłębienia znajomości tej instytucji prawnej i wpłynie na efektywność działania organów ścigania.

I. ISTOTA ŚRODKÓW ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO I PRZESŁANKI ICH STOSOWANIA

Podstawowym środkiem przeciwdziałania wykroczeniom są kary, ale nie jest to jedyny środek. W części ogólnej kodeksu wykroczeń znajduje się rozdział III – „Zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego”, który zbudowany jest z jednego przepisu prawa – art. 41 o treści: *W stosunku do sprawcy czynu można poprzestać na zastosowaniu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub na zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego.* W części ogólnej kodeksu wykroczeń rozdział III został umieszczony po rozdziale II – „Kary, środki karne i zasady ich wymiaru”. Wskazuje to, że środki oddziaływania wychowawczego mają inny charakter niż kary i środki karne.

Prawo wykroczeń opiera się na założeniu, że popełnienie wykroczenia nie musi pociągać za sobą ukarania sprawcy w postępowaniu sądowym bądź w postępowaniu mandatowym. Kara jest ostatecznym sposobem reakcji na wykroczenie, stosowanym jedynie w razie konieczności. Ustawa kodeks wykroczeń w art. 41 zezwala, aby poprzestać na zastosowaniu wobec sprawcy wykroczenia środków oddziaływania wychowawczego. Organy i instytucje mające uprawnienia oskarżyciela publicznego mogą odstąpić od złożenia do sądu wniosku o ukaranie w celu wydania orzeczenia o winie i karze, uznając za wystarczające zastosowanie wobec sprawcy środków oddziaływania wychowawczego, w szczególności gdy wobec sprawcy zastosowano środek przewidziany w przepisach o odpowiedzialności dyscyplinarnej lub porządkowej. Z wymienionych powodów także sąd może odmówić wszczęcia postępowania, a wszczęte umorzyć, uznając, że zastosowany wobec sprawcy wykroczenia pozakarny środek oddziaływania jest wystarczającą reakcją na wykroczenie (art. 61 § 1 pkt 2 kpw). W regulacji tej znajduje wyraz zasada celowości karania w postępowaniu w sprawach o wykroczenia (zasada ta zwana jest inaczej zasadą oportunistu).

Kary i środki karne przewidziane w rozdziale II orzekają wyłącznie sądy wobec sprawcy wykroczenia uznanego za winnego, po rozpatrzeniu sprawy w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Jedynie w sprawach o drobne naruszenia prawa, w których nie zachodzi potrzeba orzekania innych kar niż stosunkowo niewysokiej grzywny, Policja i inne upoważnione podmioty mogą nałożyć grzywnę w drodze mandatu karnego. Jednak nakładanie grzywny w drodze mandatu karnego nie jest orzekaniem, wynika to jednoznacznie z treści art. 237 Konstytucji RP oraz art. 2 kpw. Organy mandatowe jedynie w zastępstwie organu orzekającego nakładają grzywnę, a podstawowym warunkiem umożliwiającym nałożenie mandatu karnego jest wyrażenie zgody przez sprawcę na jego przyjęcie. Postępowanie mandatowe to najbardziej skrócone i uproszczone postępowanie szczególne w sprawach o wykroczenia. Leży ono w gestii organów, do których zadań należy m.in. ujawnianie wykroczeń i ściganie ich sprawców, przez co odciąża się organy orzekające od znacznej ilości spraw do rozstrzygnięcia. W postępowaniu mandatowym nakładana jest grzywna, która jest podstawową karą za wykroczenia, zaś w postępowaniu sądowym w sprawach o wykroczenia wymierzane są oprócz kary grzywny także inne kary i środki karne przewidziane w kodeksie wykroczeń. Środki prawne o charakterze karnym są środkami przymusu państwowego stosowanego przez państwo. Stanowią potępienie sprawcy w związku

z popełnionym czynem godzącym w porządek prawny. Środki te są dolegliwością, która spotyka sprawcę. W dolegliwości tej tkwi istota kary. Wymierzanie kar opiera się na winie sprawcy, co oznacza, że stanowią one środek odpowiedzialności osobistej.

Przepis art. 33 kw, który zawiera dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary, stanowi:

„§ 1. Organ orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę za dane wykroczenie, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego.

§ 2. Wymierzając karę, organ orzekający bierze pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia”.

Zgodnie z treścią art. 33 § 1 i 2 kw kara powinna być współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy jego sprawcy, a także powinna realizować cele prewencyjno-wychowawcze w stosunku do sprawcy i w zakresie społecznego oddziaływania.

Przepis art. 41 kw formułuje zasadę niecelowości angażowania organów państwowych tam, gdzie środki oddziaływania wychowawczego są wystarczającą reakcją na wykroczenie, a więc poprzez ich zastosowanie osiągnięty zostanie cel, który miałyby zrealizować kara (grzywna nałożona w drodze mandatu karnego lub orzeczona przez sąd) wobec sprawcy i społeczeństwa. Kary i środki karne powinny pełnić w życiu społecznym rolę interwencyjną tylko w sytuacji ostatecznej. Nie chodzi bowiem o karanie dla samego karania.

W przepisie § 9 zarządzenia nr 323 Komendanta Głównego Policji zawarte są przesłanki dopuszczalności zastosowania środków oddziaływania wychowawczego. Treść tego przepisu brzmi:

„Policjant może przestać na zastosowaniu środków oddziaływania wychowawczego, jeżeli jest to wystarczające do wdrożenia sprawcy wykroczenia do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego”,

zatem przesłanką decyzji o rezygnacji z kierowania sprawą do organu orzekającego bądź nałożenia mandatu karnego jest dodatnia prognoza co do osoby sprawcy.

Ustalając prognozę, należy pamiętać, że środki oddziaływania wychowawczego mają być wystarczające nie tylko z punktu widzenia spowodowania, by sprawca postępował zgodnie z prawem, ale także przestrzegał zasad współżycia społecznego, z którymi przecież w ogóle nie wiąże się odpowiedzialność prawna sprawcy. Chodzi bowiem nie tylko o to, aby sprawca przestrzegał prawa, ale także powstrzymywał się od zachowań, które wprawdzie nie naruszają norm prawnych, a mimo to są ujemnie oceniane przez społeczeństwo (np. niewłaściwy stosunek do starszych). Tak daleko idące wymagania w zakresie dodatniej prognozy sprawiają, że wystarczający charakter środka oddziaływania wychowawczego powinien być oceniany jedynie w kontekście konkretnej sprawy. W związku z tym, jeśli np. ostrzeżenie sprawcy, który tylko na skutek przypadkowego niekorzystnego zbiegu okoliczności dopuścił się wykroczenia z art. 145 kw, zostanie uznane za wystarczający środek oddziaływania wychowawczego, to nie oznacza to wcale, że w stosunku do innego sprawcy, który popełniając wykroczenie także z art. 145 kw, wykazał znaczny stopień złej woli, ostrzeżenie spełni analogiczną rolę.

Za dodatnią prognozą przemawiają okoliczności wskazane w przepisie § 10 ust. 2 zarządzenia nr 323 Komendanta Głównego Policji. Przepis ten stanowi:

„Okolicznościami uzasadniającymi zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego są w szczególności:

- 1) przywrócenie stanu poprzedniego (np. uprzątnięcie wyrzuconych przez sprawcę przedmiotów zaśmiecających miejsce publiczne);
- 2) naprawienie wyrządzonej szkody;

- 3) przeproszenie pokrzywdzonego;
- 4) zapewnienie ze strony sprawcy niepopelniania w przyszłości podobnego czynu zabronionego;
- 5) wykonanie zaniechanego obowiązku (np. zaopatrzenie budynku w wymagany sprzęt przeciwpożarowy, tabliczkę z numerem porządkowym nieruchomości, uprzątnięcie terenu posesji itp.)”.

Poza koniecznością ustalenia dodatknej prognozy co do sprawcy przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków oddziaływania wychowawczego, przepis § 10 ust. 4 zarządzenia wprowadza okoliczność, która uniemożliwia ich zastosowanie. Przepis ten stanowi: Nie stosuje się środków oddziaływania wychowawczego w przypadku wykroczeń, za które orzeka się środek karny. Powstaje pytanie, czy jest to jedyna ujemna przesłanka uniemożliwiająca zastosowanie wyżej wymienionych środków prawnych wobec sprawcy. Katalog okoliczności wskazanych w zarządzeniu nie jest wyczerpujący. Nie można zapomnieć o okolicznościach, wymienionych w kodeksie wykroczeń, które wpływają na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy sprawcy, a zwłaszcza o treści art. 47 § 6 oraz art. 33 § 3 i 4. Ten ostatni przepis, co prawda adresowany jest do sądu jako organu orzekającego, gdyż podaje okoliczności obciążające i łagodzące uwzględniane przy wymierzaniu kary, ale jego treść posiłkowo należy mieć na uwadze przy podjęciu decyzji o zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego. Treść przepisu art. 33 § 3 i 4 kw jest następująca:

„§ 3. Jako okoliczności łagodzące uwzględnia się w szczególności:

- 1) działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem ciężkich warunków rodzinnych lub osobistych;
- 2) działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem silnego wzburzenia wywołanego krzywdzącym stosunkiem do niego lub do innych osób;
- 3) działanie z pobudek zasługujących na uwzględnienie;
- 4) prowadzenie przez sprawcę nienagannego życia przed popełnieniem wykroczenia i wyróżnianie się spełnianiem obowiązków, zwłaszcza w zakresie pracy;
- 5) przyczynienie się lub staranie się sprawcy o przyczynienie się do usunięcia szkodliwych następstw swego czynu.

§ 4. Jako okoliczności obciążające uwzględnia się w szczególności:

- 1) (uchylony);
- 2) działanie sprawcy w celu osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej;
- 3) działanie w sposób zasługujący na szczególne potępienie;
- 4) (uchylony);
- 5) uprzednie ukaranie sprawcy za podobne przestępstwo lub wykroczenie;
- 6) chuliński charakter wykroczenia;
- 7) działanie pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka;
- 8) popełnienie wykroczenia na szkodę osoby bezradnej lub osoby, której sprawca powinien okazać szczególne względy;
- 9) popełnienie wykroczenia we współdziałaniu z małoletnim”.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, zgodnie z art. 47 § 6 kw, bierze się pod uwagę: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, a także postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności oraz stopień ich naruszenia. Należy podkreślić, że w świetle przedstawionej definicji ustawowej nie mają wpływu na ocenę społecznej szkodliwości okoliczności niezwiązane z czynem, jak: dotychczasowy sposób życia, uprzednia karalność, właściwości i warunki osobiste sprawcy itp. Oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu dokonują w zasadzie organy stosowania prawa, m.in. Policja. O ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu zdecydował także ustawodawca na

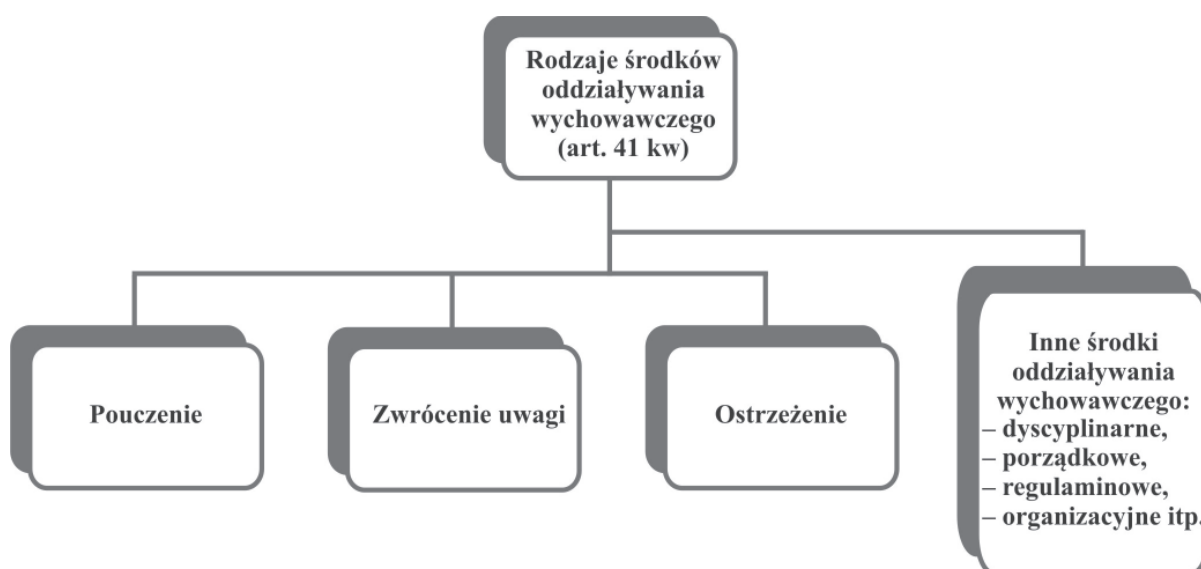
etapie stanowienia prawa. Wyrazem tej oceny jest wysokość i rodzaj sankcji przewidzianej w ustawie za czyn zabroniony oraz utworzenie typów uprzywilejowanych i kwalifikowanych wykroczeń. Bez wątplenia wyższy stopień społecznej szkodliwości należy przypisać zachowaniu sprawcy, które wyczerpuje ustawowe znamiona wykroczenia w typie kwalifikowanym, np. wykroczenie ma charakter chuligański. Powstaje pytanie, czy w przypadku zaistnienia ww. okoliczności, środek oddziaływania wychowawczego byłby adekwatną reakcją na ten czyn. W mojej ocenie środek ten nie wdrożyłby sprawcy do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego.

Podjęwszy decyzję o zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego, należy mieć także na uwadze normy procesowego prawa wykroczeń. Przepis art. 99 kpw stanowi, że w razie odmowy przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczenia w wyznaczonym terminie grzywny nałożonej mandatem karnym zaocznym, organ, którego funkcjonariusz nałożył grzywnę występuje do sądu z wnioskiem o ukaranie. Powyższy przepis prawa wyraża regułę, iż organ ścigania nie może „wrócić” do środków oddziaływania wychowawczego, jeśli zdecydował się wobec sprawcy zastosować środek prawny o charakterze karnym.

Stosując środki oddziaływania wychowawczego, należy zatem uwzględnić całokształt obowiązujących norm prawnych.

II. KATALOG ŚRODKÓW ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO

Katalog środków oddziaływania wychowawczego określa treść art. 41 kw. Wyżej wymieniony przepis stanowi, że w stosunku do sprawcy czynu można poprzestać na zastosowaniu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub na zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego. Katalog tych środków nie jest zamknięty (wyczerpujący) i przedstawia się następująco.

W kodeksie wykroczeń określono te środki, które są w gestii każdego podmiotu ujawniającego wykroczenie i występującego z wnioskiem o ukaranie do sądu. Nie ma żadnego znaczenia, czy dany podmiot jest uprawniony do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego. Inne środki oddziaływania wychowawczego to te, które ma do dyspozycji dany podmiot, np. dyscyplinarne, porządkowe, regulaminowe, organizacyjne.

Komendant Główny Policji w przepisie § 10 ust. 1 zarządzenia nr 323 precyzuje treść art. 41 kw, wskazując m.in. na różnicę między poszczególnymi środkami oddziaływania wychowawczego. Zgodnie z treścią wyżej wymienionego przepisu prawa:

„Jako środki oddziaływania wychowawczego można w szczególności stosować:

- 1) pouczenie, poprzez wskazanie sprawcy wykroczenia niezgodności jego zachowania z obowiązującymi przepisami, ze wskazaniem tych przepisów;
- 2) zwrócenie uwagi lub ostrzeżenie sprawcy, z jednoczesnym zagrożeniem ukarania go w razie ponownego popełnienia wykroczenia;
- 3) przekazanie pisemnej informacji pracodawcy lub organizacji społecznej, do której sprawca należy, gdy z charakteru czynu wynika, że stanowi on jednocześnie naruszenie dyscypliny służbowej, statutu organizacji, regulaminu członkowskiego itp.”.

III. SKUTKI PRAWNE ZASTOSOWANIA ŚRODKÓW ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO

Środki, o których mowa w art. 41 kw, to środki prawne o charakterze pozakarnym przewidziane w kodeksie. Podmiot, który zastosował taki środek, może, ale nie musi, na tym poprzestać. Może uznać on za niezbędne użycie środków represji i albo nałożyć grzywnę w drodze mandatu karnego (jeżeli jest do tego uprawniony), albo wystąpić do sądu z wnioskiem o ukaranie. Może się zdarzyć, że jeden podmiot zastosuje środek oddziaływania wychowawczego, a drugi (wiedząc o tym lub nie) wystąpi do sądu z wnioskiem o ukaranie. Ponieważ zastosowanie środka oddziaływania wychowawczego nie następuje w formie rozstrzygnięcia, w rozumieniu art. 32 kpw, a tym samym nie stwarza powagi rzeczy osądzonej, dlatego nie stoi na przeszkodzie wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie w celu wydania orzeczenia w kwestii winy i kary. Jednak prezes sądu może wydać postanowienie o odmowie wszczęcia na podstawie art. 61 § 1 pkt 2 kpw. Na tej samej podstawie prawnej sąd może umorzyć wszczęte postępowanie.

Powyższa teza znajduje także oparcie w § 10 ust. 5 zarządzenia nr 323 Komendanta Głównego Policji. Zgodnie z treścią tego przepisu, w przypadku gdy środek oddziaływania wychowawczego nie przyniesie zamierzonego efektu, jego zastosowanie nie zamyka drogi do skierowania wniosku o ukaranie do sądu albo nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego.

IV. DOKUMENTOWANIE ŚRODKÓW ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO

Formę i zasady dokumentowania czynności służbowej polegającej na zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego wobec sprawcy wykroczenia określa w § 10 ust. 6 i 7 zarządzenie nr 323 Komendanta Głównego Policji oraz wytyczne nr 2 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie zasad ewidencjonowania, wypełniania oraz przechowywania notatników służbowych.

Zastosowanie środka oddziaływania wychowawczego bezpośrednio po ujawnieniu popełnionego wykroczenia oraz okoliczności będące podstawą do poprzestania na zastosowaniu tego środka policjant dokumentuje w notatniku służbowym.

Zapis w notatniku służbowym powinien zawierać następujące dane:

- 1) czas przyjęcia zgłoszenia;
- 2) miejsce oraz czas rozpoczęcia interwencji z określeniem jej rodzaju (własna lub zlecona) i charakteru (np.: domowa, w miejscu publicznym);
- 3) informację o przedstawieniu się – stopień, imię i nazwisko;
- 4) podstawę prawną i przyczynę podjęcia czynności służbowej;
- 5) dane personalne osoby legitymowanej (w tym osoby zgłaszającej interwencję) w postaci:
 - imienia (imiona) i nazwiska,
 - adresu zamieszkania lub pobytu,
 - numeru PESEL, a w przypadku braku informacji o numerze PESEL – daty i miejsca urodzenia,
 - imion rodziców i nazwiska rodowego,
 - rodzaju i cech identyfikacyjnych dokumentu, na podstawie którego ustalono tożsamość;
- 6) informację o wynikach sprawdzeń w KSIP-ie;
- 7) o poinformowaniu sprawcy, że popełniony czyn był niezgodny z prawem i jaki przepis naruszył;
- 8) o wysłuchaniu sprawcy co do przyczyn i okoliczności popełnienia wykroczenia;
- 9) o poinformowaniu sprawcy o zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego z określeniem jego postaci;
- 10) podstawę uzasadniającą zastosowanie konkretnego środka oddziaływania wychowawczego;
- 11) o poinformowaniu, że popełnienie ponownie takiego wykroczenia spowoduje zastosowanie postępowania mandatowego lub sporządzenie wniosku o ukaranie do sądu;
- 12) o poinformowaniu o prawie złożenia zażalenia na sposób przeprowadzenia czynności legitymowania do właściwego miejscowo prokuratora;
- 13) czas zakończenia czynności służbowej;
- 14) o powiadomieniu dyżurnego o przebiegu interwencji i sposobie jej zakończenia.

Zgodnie z wytycznymi nr 2 Komendanta Głównego Policji w celu uproszczenia procedury dokonywania wpisów w notatniku służbowym dopuszcza się stosowanie symboli literowych, np.:

- **P** – zastosowany środek oddziaływania pozakarnego na podstawie art. 41 kw (pouczenie);
- **L** – osoba legitymowana;
- **KP** – kontrola drogowa;
- **IWP** – interwencja własna w miejscu publicznym;

- **IWD** – interwencja własna domowa;
- **IzP** – interwencja zlecona w miejscu publicznym;
- **IzD** – interwencja zlecona domowa;
- **UP** – poinformowanie osoby, wobec której podjęto czynność, o prawie złożenia zażalenia do właściwego miejscowo prokuratora na sposób przeprowadzania czynności określonych w innych przepisach.

W przypadku powtarzania się czynności podczas tej samej służby, wytyczne wprowadzają oznaczenia cyfrowe w postaci cyfr arabskich przy oznaczeniach literowych określających daną czynność, np. L1, L2, L3; KP1, KP2, KP3; UP1, UP2 itd. Symbole te umieszczone na marginesie notatnika służbowego ułatwiają podsumowanie czynności służbowych.

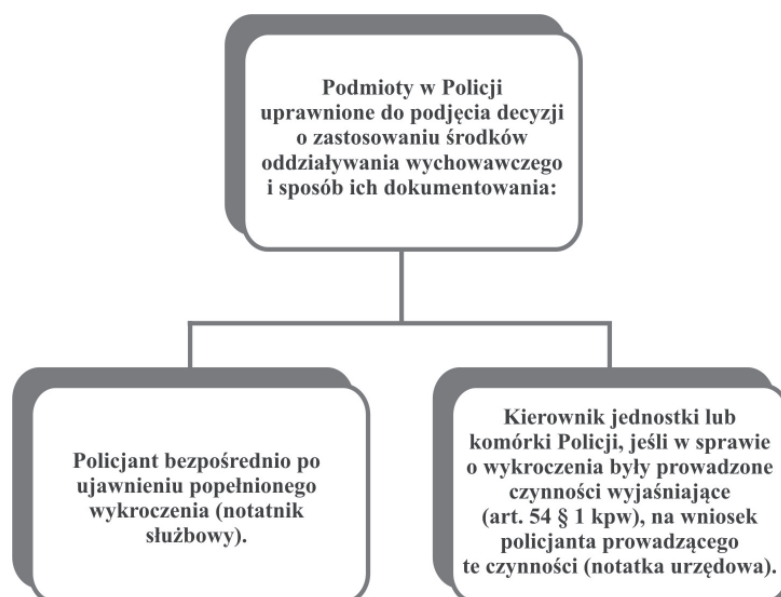
Zapis w notatniku służbowym związany z zastosowaniem środka oddziaływania wychowawczego powinien być czytelny, krótki, rzeczowy, ciągły i zawierać dane niezbędne do opracowania dokumentacji związanej ze skierowaniem wniosku o ukaranie czy nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego, bowiem środek ten nie stwarza powagi rzeczy osądzonej. Informacje z przebiegu podejmowanych czynności policjant powinien zapisywać ich w trakcie lub bezpośrednio po ich zakończeniu.

Ponadto przepis § 9 ww. wytycznych zabrania w notatniku służbowym wrywania stron i zacierania zapisów. Nie precyzuje jednak, w jaki sposób należy zmienić zapis omyłkowy. Moim zdaniem, taki zapis powinien być skreślony w sposób umożliwiający odczytanie i dopiero wtedy powinna być naniesiona nowa treść. Zmiany takie muszą być opatrzone co najmniej podpisem osoby dokonującej zapisu. Podpis może znajdować się na marginesie notatnika służbowego na wysokości dokonanej zmiany.

Przykładowe zapisy w notatniku służbowym z zastosowania środka oddziaływania wychowawczego zawierają załączniki:

- nr 1 i 2 – zapis w notatniku służbowym z zastosowania pouczenia,
- nr 3 – zapis w notatniku służbowym z zastosowania ostrzeżenia,
- nr 4 – zapis w notatniku służbowym z zastosowania zwrócenia uwagi.

Jeśli w sprawie o wykroczenie były prowadzone czynności wyjaśniające na podstawie art. 54 § 1 kpw, a kierownik jednostki lub komórki Policji (np. naczelnik prewencji) podjął decyzję na wniosek policjanta prowadzącego czynności wyjaśniające o zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego, to wówczas policjant zobowiązany jest sporządzić notatkę urzędową, w której wskazuje okoliczności będące podstawą do poprzestania na zastosowaniu tego środka. Powyższe treści można przedstawić w następujący sposób:

Przykładowy wniosek do komendanta o wyrażenie zgody na zastosowanie środka oddziaływania wychowawczego zawiera załącznik nr 5. Natomiast załącznik nr 6 zawiera przykładową notatkę urzędową z zastosowania środka oddziaływania wychowawczego.

Ponadto w przypadku poprzestania na zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego przez kierownika jednostki lub komórki Policji w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających, policjant prowadzący je sporządza *Wniosek o odstąpieniu od kierowania wniosku do Sądu Rejonowego po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających w sprawie*, określając w nim jaki konkretnie środek oddziaływania wychowawczego zastosowano.

Wniosek ten wraz z krótkim uzasadnieniem oraz opisem wykonanych czynności policjant przekazuje do komendanta jednostki lub osoby przez niego uprawnionej w celu zatwierdzenia.

Przykładowy wniosek o odstąpieniu od kierowania wniosku do sądu rejonowego po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających w sprawie zawiera załącznik nr 7.

Po zatwierdzeniu tego wniosku przez osobę uprawnioną policjant prowadzący czynności wyjaśniające zawiadamia o ich zakończeniu:

- ujawnionych pokrzywdzonych – pouczając ich o prawie samodzielnego wniesienia wniosku o ukaranie w charakterze oskarżyciela posiłkowego (art. 27 § 1 i 2 kpw) – załącznik nr 8,
- osobę zawiadamiającą o popełnieniu wykroczenia – pouczając ją o prawie do złożenia zażalenia na niewniesienie wniosku o ukaranie (art. 56a kpw) – załącznik nr 9.

Załącznik nr 1. Zapis w notatniku służbowym z zastosowania pouczenia

8.10	<i>Z polecenia dyżurnego udałam się na ul. Polną na posesję nr 45, w związku ze zgłoszeniem, iż pies jest tam przywiązany do budy niezgodnie z przepisami.</i>
8.15/8.30	<i>Poinformowałam dyżurnego o fakcie przybycia na miejsce interwencji, a następnie zauważyłam psa uwiązanego do budy łańcuchem o długości krótszej niż 3 m. Po przedstawieniu się, podaniu podstawy prawnej i faktycznej interwencji ustaliłam właściciela psa, którym okazał się:</i>
IZD ₁	<i>Marcin Rodak s. Zbigniewa i Marii z d. Kruk</i>
L ₁	<i>ur. 13.02.1939 r. w Wieliszewie PESEL 39021313333</i>
	<i>zamieszkały i zameldowany – Legionowo ul. Polna 3/1 dowód osobisty seria ABC, numer 123456 wydany przez Prezydenta Miasta Legionowo.</i>
	<i>Sprawdziłam osobę i dokument w KSIP-ie; dane zostały potwierdzone – osoba nieposzukiwana, dokument nie figuruje jako utracony. Ww. oświadczył, że jest właścicielem psa od dwóch dni. Przyczepił go do budy na łańcuchu o długości 2 m, gdyż tylko taki posiadał. Poinformowałam pana Marcina Rodaka, że popełnił wykroczenie z art. 37 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt – polegające na trzymaniu psa na uwięzi krótszej niż 3 m. Ww. oświadczył, że nie wiedział, że długość uwięzi nie może być krótsza niż 3 m, gdyż rzadko słucha radia i nie posiada telewizora, a psa ma po raz pierwszy. Następnie znalazł w stodole łańcuch o długości ok. 7 m i przymocował nim psa do budy.</i>
P ₁ pouczenie	<i>W związku z powyższym na podstawie art. 41 kw zastosowałam wobec Marcina Rodaka środek oddziaływania wychowawczego w postaci pouczenia. Jednocześnie ostrzegłam, że ponowne popełnienie takiego wykroczenia będzie karane*.</i>
	<i>Ponadto poinformowałam, żeby nie trzymał psa na uwięzi w sposób stały, dłuższy niż 12 godzin w ciągu doby.</i>
UP ₁	<i>Pouczyłam ww. o prawie złożenia przez niego zażalenia do Prokuratora Rejonowego w Legionowie na sposób przeprowadzenia legitymowania**. Poinformowałam dyżurnego o sposobie zakończenia interwencji i jej przebiegu.</i>

* może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego P

** może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego UP

Załącznik nr 2. Zapis w notatniku służbowym z zastosowania pouczenia.

9.15/9.30 IWP	<p><i>Na ul. Krasieńskiego w Legionowie przy posesji nr 40 zauważyłam mężczyznę, który umieszcza ogłoszenie na drzewie rosnącym przy ulicy, przyklejając je taśmą. Poinformowałam dyżurnego o podjęciu interwencji. Po przedstawieniu się oraz podaniu podstawy prawnej i faktycznej czynności służbowej wylegitymowałam mężczyznę:</i></p>
L ₁	<p><i>Robert Kowalski s. Jana i Marii z d. Pietruszka ur. 15.10.1938 r. w Legionowie PESEL 38101523111 zamieszkały i zameldowany – Wieliszew ul. Parkowa 3/4 d.o. ADH 123876 wydany przez Prezydenta Miasta Legionowo. Sprawdziłam osobę i dokument w KSIP – dane osobowe zostały potwierdzone, osoba nieposzukiwana, dokument nie figuruje jako utracony. Ww. poinformowałam, że umieszczanie ogłoszeń na drzewach w miejscach publicznych jest wykroczeniem z art. 63a § 1 kw, natomiast można je umieszczać na tablicach i słupach ogłoszeniowych. Pan Robert Kowalski wyjaśnił, że nie wiedział o tym, że zakazane jest umieszczanie ogłoszeń na drzewach. Na moje polecenie zdjął ogłoszenie z drzewa. Drzewa nie uszkodził, a ogłoszenie zapakował do swojego plecaka. Żałował swojego czynu. Powiedział, że do tej pory nigdzie jeszcze nie umieścił ogłoszenia. Oświadczył, że bardzo zależało mu na sprzedaży starych mebli, gdyż brakuje mu pieniędzy na leki, a tą ulicą uczęszcza dużo ludzi i dlatego zdecydował się na naklejenie ogłoszenia na drzewie. Oświadczył też, że specjalnie w tym celu przyjechał do Legionowa. Poinformowałam, że najbliższy słup ogłoszeniowy znajduje się 200 m dalej, idąc w kierunku przystanku PKP, na skrzyżowaniu ul. Krasieńskiego z ul. Jagiellońską. Pan Robert Kowalski powiedział, że będzie już zawsze korzystać ze słupów ogłoszeniowych.</i></p>
P pouczenie	<p><i>Na podstawie art. 41 kw zastosowałam wobec Roberta Kowalskiego środek oddziaływania wychowawczego w postaci pouczenia i poinformowałam jednocześnie, że popełnienie ponownie takiego wykroczenia spowoduje ukaranie*.</i></p>
UP	<p><i>Pouczyłam mężczyznę o prawie złożenia przez niego zażalenia do Prokuratora Rejonowego w Legionowie na sposób przeprowadzenia legitymowania**. Poinformowałam dyżurnego o sposobie zakończenia interwencji i jej przebiegu.</i></p>

* może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego P

** może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego UP

Załącznik nr 3. Zapis w notatniku służbowym z zastosowania ostrzeżenia

9.15/9.30	<p><i>Patrolując os. Piaski, zauważyłam, że na trzecim piętrze w pierwszej klatce, patrząc od strony sklepu „Kaufland”, w bloku nr 67 znajdują się na zewnętrznym parapecie okiennym trzy duże garnki wystawione bez należytej ostrożności.</i></p>
IWD	<p><i>Po poinformowaniu dyżurnego o podjęciu interwencji udałam się do ww. mieszkania, gdzie po przedstawieniu się oraz podaniu podstawy prawnej i faktycznej czynności służbowej wylegitymowałam właściciela mieszkania:</i></p>
L ₁	<p><i>Rafał Sowa s. Adama i Marii z d. Rutkiewicz ur. 13.02.1965 r. w Legionowie PESEL 65021313111 zam. Legionowo, os. Piaski 67/23 d.o. seria ABC nr 123456 wydany przez Prezydenta Miasta Legionowo.</i></p>
	<p><i>Sprawdziłam osobę i dokument w policyjnym systemie informatycznym, dane osoby zostały potwierdzone – nieposzukiwana, dokument nie figuruje jako utracony.</i></p>
	<p><i>Ww. oświadczył, że rano ugotował obiad dla żony, która ma przyjechać z sanatorium po południu, a że jest zimno na dworze, to wystawił trzy garnki na parapet i nie zdawał sobie sprawy, że mogą one spaść. Poinformowałam pana Rafała Sowę, że popełnił wykroczenie z art. 75 kw – polegające na wystawianiu ciężkich przedmiotów bez zachowania należytej ostrożności. Ww. zaraz otworzył okno i przeniósł garnki na balkon, obiecując, że w swoim postępowaniu będzie bardziej ostrożny, szczególnie, że pod oknem znajduje się chodnik. Obiecał, że więcej nie narazi nikogo na niebezpieczeństwo.</i></p>
P _{ostrzeżenie}	<p><i>W związku z powyższym na podstawie art. 41 kw zastosowałam wobec sprawcy środek oddziaływania wychowawczego w postaci ostrzeżenia. Jednocześnie zagroziłam, iż w przypadku ponownego popełnienia takiego wykroczenia zostanie już ukarany*.</i></p>
UP	<p><i>Pouczyłam mężczyznę o prawie złożenia przez niego zażalenia do Prokuratora Rejonowego w Legionowie na sposób przeprowadzenia legitymowania**.</i></p>
	<p><i>Poinformowałam dyżurnego o sposobie zakończenia interwencji i jej przebiegu.</i></p>

* może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego P

** może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego UP

Załącznik nr 4. Zapis w notatniku służbowym z zastosowania zwrócenia uwagi

<p>8.15</p> <p>IWP</p> <p>KP</p> <p>L</p> <p>P zwrócenie uwagi</p> <p>UP</p> <p>8.30</p>	<p><i>Na skrzyżowaniu ul. Pięknej z ul. Zieloną zauważyłam samochód osobowy marki Fiat Seicento o nr rej. WL 23561, w którym dziecko siedzące w foteliku ochronnym nie było prawidłowo zapięte w pasy. Poinformowałam dyżurnego o podjęciu interwencji. Zatrzymałam pojazd do kontroli. Po przedstawieniu się, podaniu podstawy prawnej i faktycznej interwencji wylegitymowałam kierującego:</i></p> <p><i>Michał Walczak s. Adama i Ewy z d. Kruk ur. 12.09.1976 r. w Legionowie PESEL 76091212131 zam. Legionowo ul. Polna 2/1 dowód osobisty seria ASM, nr 123456 wydany przez Prezydenta Miasta Legionowo</i></p> <p><i>Prawo Jazdy nr 01563/04/0987, oryginał, kat. A, B, T, wydane 05.04.1990 r. przez Starostę Legionowskiego, data pierwszych uprawnień 05.04.1990 r.</i></p> <p><i>Dowód rejestracyjny seria DR/BAH/1237690 wystawiony na ww. osobę.</i></p> <p><i>Seria i numer polisy OC, PZU – TPP 9860432 Okres ubezpieczenia 16.10.2012 r. – 15.10.2013 r.</i></p> <p><i>Sprawdziłam osobę, pojazd i dokumenty w KSIP-ie, dane zostały potwierdzone – osoba nieposzukiwana, dokumenty i pojazd nie figurują jako utracone.</i></p> <p><i>Ww. oświadczył, że jedzie z córką Anetą (lat 5) do babci mieszkającej w odległości 100 m od skrzyżowania ulic. Zwróciłam mu uwagę, że nieprawidłowo przewozi dziecko w foteliku ochronnym, bowiem pasy z fotelika nie są założone na ramionach dziecka. Michał Walczak wyjaśnił, iż tego nie zauważył i od razu zapiął pasy we właściwy sposób. Obiecał, że będzie każdorazowo zwracał uwagę na bezpieczne przymocowanie dziecka do fotelika. Poinformowałam mężczyznę, że popełnił wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 39 ust. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym – polegające na nieprawidłowym przewożeniu dziecka w foteliku ochronnym.</i></p> <p><i>Z uwagi na to, że kierowca natychmiast prawidłowo zapiął dziecku pasy oraz obiecał, że będzie ze szczególną starannością przewozić dziecko w foteliku – na podstawie art. 41 kw – zastosowałam wobec niego środek oddziaływania wychowawczego w postaci zwrócenia uwagi. Jednocześnie poinformowałam, że w przypadku ponownego ujawnienia takiego zachowania zostanie nałożony mandat karny lub skierowany wniosek o ukaranie do sądu*.</i></p> <p><i>Pouczyłam mężczyznę, że ma prawo złożyć zażalenie do Prokuratora Rejonowego w Legionowie na sposób przeprowadzenia legitymowania**.</i></p> <p><i>Poinformowałam dyżurnego o sposobie zakończenia interwencji i jej przebiegu.</i></p>
--	---

* może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego P

** może być tylko uproszczony wpis w postaci symbolu literowego UP

Załącznik nr 5. Wniosek o zastosowanie środka oddziaływania wychowawczego

*asp. Michał Domański
Seksja ds. wykroczeń
KPP Legionowo*

Legionowo, dnia 16 stycznia 2013 r.

Komendant Powiatowy Policji
w Legionowie
podinsp. Dominik Szozda
*16 stycznia 2013 r.
Dominik Szozda
ZGODA*

*Komendant Powiatowy Policji
w Legionowie*

podinsp. Dominik Szozda

**W N I O S E K
O ZASTOSOWANIE ŚRODKA ODDZIAŁYWANIA WYCHOWAWCZEGO**

na podstawie § 10 ust. 3 pkt 2 zarządzenia nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48, z późn zm.)

wnoszę o:

wyrażenie zgody na zastosowanie środka oddziaływania wychowawczego w postaci zwrócenia uwagi wobec:

*Dariusza Zdziebłowskiego s. Ludwika i Marii z d. Kot
ur. 12.02.1976 r. w Warszawie
PESEL 76021213131
zam. Legionowo ul. Leśna 2/3
Dowód osobisty seria ALL numer 123456 wydany przez Prezydenta Miasta
Legionowo.*

Uzasadnienie

W dniu 10 stycznia 2013 r. do KPP w Legionowie zgłosił się Krzysztof Kamiński zam. Legionowo ul. Konarowa 2/4, który poinformował, że jego sąsiad Dariusz Zdziebłowski zam. Legionowo ul. Konarowa 2/7, wychodząc ze swojego samochodu marki Fiat Uno nr rej. WL 12345 zaparkowanego na poboczu przy ul. Konarowej w Legionowie, zaśmiecił ulicę poprzez wyrzucenie papierowej chusteczki do nosa. Zdarzenie to Krzysztof Kamiński nagrał na płycie CD i załączył do protokołu ustnego zawiadomienia o wykroczeniu.

Policja przeprowadziła czynności wyjaśniające w sprawie o wykroczenie z art. 145 kw. W trakcie prowadzonych czynności odtworzono płytę, na której był zarejestrowany moment, w którym mężczyzna wychodzący z samochodu marki Fiat Uno o nr rej. WL 12345 sięga prawą ręką do kieszeni kurtki, a następnie wyciąga klucze umieszczone na smyczy i wtedy właśnie na ziemię wypadła mu chusteczka do nosa. W tym momencie zapis filmu zostaje przerwany.

Wezwany do KPP Legionowo Dariusz Zdziebłowski w notatce urzędowej z dnia 12 stycznia sporządzonej przez post. Michała Zalewskiego oświadczył, że w dniu 10 stycznia 2013 r. zaparkował swój samochód marki Fiat Uno na poboczu przy ul. Konarowej 2 i z tego, co pamięta, to sięgał do kieszeni kurtki po klucze do domu. Wtedy właśnie mogła mu wypaść chusteczka do nosa. Nie uczynił tego jednak celowo. Dodaje, że po około 10 minutach wrócił do auta i zobaczył, że przy jego samochodzie leży chusteczka do nosa. Podniósł ją i wyrzucił do kosza. W związku z tą sytuacją poprosił policjanta, aby ten obejrzał monitoring ze sklepu „Ananas” znajdującego się obok.

W dniu 13 stycznia 2013 r. post. Kamil Kotlarczyk zabezpieczył nagranie z dnia 10 stycznia 2013 r. ze sklepu „Ananas” mieszczącego się przy ul. Konarowej 4. Odtworzona płyta w KPP Legionowo potwierdziła oświadczenie złożone przez Dariusza Zdziebłowskiego.

Wykroczenie z art. 145 kw – zaśmiecenie miejsca dostępnego dla publiczności zostało popełnione przez Dariusza Zdziebłowskiego nieumyślnie, a następnie stan niezgodny z prawem ww. – nieświadomy, że to on jest sprawcą powyższego wykroczenia – naprawił. W związku z tym, wymierzenie mu nawet najniższej kary byłoby niewspółmierne do stopnia zawinienia i okoliczności czynu, a w szczególności zachowania się po jego popełnieniu.

Dlatego wnoszę, jak na wstępie.

Michał Domański

Załącznik nr 6. Notatka urzędowa z zastosowania środka oddziaływania wychowawczego

*asp. Michał Domański
Sekcja ds. wykroczeń
KPP Legionowo*

Legionowo, dnia 17 stycznia 2013 r.

NOTATKA URZĘDOWA

W dniu 17 stycznia 2013 r. o godz. 13.00 do KPP Legionowo stawił się:

*Dariusz Zdziebłowski s. Ludwika i Marii z d. Kot
ur. 12.02.1976 r. w Warszawie
PESEL 76021213131
zam. Legionowo ul. Leśna 2/3
Dowód osobisty seria ALK numer 123456 wydany przez Prezydenta Miasta
Legionowo.*

Ww. poinformowano, że w dniu 10 stycznia 2013 r. ok. godz. 11.30 w Legionowie na ul. Konarowej zaśmiecił ulicę poprzez wyrzucenie chusteczki do nosa, popełniając tym samym wykroczenie z art. 145 kw.

W toku czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie ustalono, że ww. popełnił wykroczenie nieumyślnie, a następnie niezwłocznie naprawił stan niezgodny z prawem, choć nieświadomie. Dariusz Zdziebłowski nie miał w tym czasie świadomości, że to nie jego chusteczka, podniósł ją i wyrzucił do kosza. Zachowując się w ten sposób, pokazał, że zależy mu na czystości miejsc publicznych. Taka postawa jest godna naśladowania.

Z związku z tym na podstawie art. 41 kw zastosowałem wobec p. Dariusza Zdziebłowskiego środek oddziaływania wychowawczego w postaci zwrócenia uwagi. Jednocześnie zobowiązałem go do rozwagi przy wyjmowaniu rzeczy z kieszeni i poinformowałem, że takie kolejne zachowanie zostanie ukarane karą grzywny lub nagany.

Michał Domański

Załącznik nr 7. Wniosek o odstąpienie od kierowania wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających

ZATWIERDZAM

Legionowo, dnia 17 stycznia 2013 r.

(pieczęć i podpis organu Policji lub osoby upoważnionej przez organ)

WNIOSEK

o odstąpienie od kierowania wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających

asp. Michał Domański z Komendy Powiatowej Policji w Legionowie

(stopień, imię i nazwisko)

(jednostka i komórka organizacyjna)

po wykonaniu czynności wyjaśniających na podstawie art. 54 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w sprawie:

niedopełnienie obowiązku umieszczenia tabliczki z numerem porządkowym nieruchomości

w Ryżkach przy ul. Polnej 5 przez Karola Nowaka,

przeciwko

tj. o czyn z artykułu: *art. 64 § 1 kw*

wnoszę o odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie do sądu ze względu na*:

I. Wystąpienie jednej z następujących okoliczności:

- 1) czynu nie popełniono (art. 5 § 1 pkt 1 kpw),
- 2) brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu (art. 5 § 1 pkt 1 kpw),
- 3) czyn nie zawiera znamion wykroczenia (art. 5 § 1 pkt 2 kpw),
- 4) nastąpiło przedawnienie orzekania (art. 5 § 1 pkt 4 kpw),
- 5) z przyczyn wyłączających ściganie, wymienionych w art. 5 § 1 pkt 2, 3, 5 i 6 kpw,
- 6) z innych przyczyn wyłączających ściganie –
- 7) brak żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej lub zezwolenia na ściganie, gdy ustawa tego wymaga (art. 5 § 1 pkt 9 kpw).

II. Zastosowanie na podstawie art. 41 Kodeksu wykroczeń, środka oddziaływania wychowawczego w postaci pouczenia, zwrócenia uwagi, ostrzeżenia lub innego (podać jakiego)

III. Niewykrycie sprawcy wykroczenia.

O powyższym, zgodnie z art. 54 § 2 kpw, należy powiadomić ustalonych pokrzywdzonych oraz osoby zawiadamiające o popełnieniu wykroczenia:

1. *Jan Kowalski, Ryżki 21-421 ul. Polna 7*

2.

3.

poucając ich o treści art. 27 § 1, art. 27 § 2, *art. 56a*** kpw.

Uzasadnienie

W dniu 13 stycznia 2013 r. do KPP w Legionowie zgłosił się Jan Kowalski zam. w Ryżkach przy ul. Polnej 7, który złożył ustne zawiadomienie o popełnionym wykroczeniu polegającym na tym, że jego sąsiad Marcin Szpak, zam. przy ul. Polnej 5, nie umieścił na budynku tabliczki z numerem porządkowym nieruchomości – art. 64 § 1 kw.

Z protokołu przesłuchania Jana Kowalskiego wynika, że jest on pewny, iż w dniu 13 stycznia 2013 r. na budynku nie było tabliczki z numerem posesji, natomiast nie jest pewien tego, czy tabliczka znajdowała się tam wcześniej. Rzadko przechodzi obok tej posesji i nigdy nie przyszło mu do głowy, żeby to sprawdzić. Pomysł sprawdzenia numeru porządkowego pojawił się, gdy Jan Kowalski usłyszał w radiu, że nieumieszczenie numeru jest karane. Na koniec swoich zeznań Jan Kowalski oświadczył, że jest w konflikcie z Marcinem Szpakiem, lecz nie podał powodu.

Z notatki urzędowej sporządzonej przez sierż. Marcina Próchniewicza wynika, że po przybyciu pod wskazany adres w dniu 14 stycznia 2013 r. ustalił, iż faktycznie budynek mieszkalny stojący między budynkiem oznaczonym numerem porządkowym 3 a 7 nie posiada umieszczonego numeru porządkowego. Jednakże na miejscu, w łodygach zeschniętych kwiatów znajdujących się przy podmurówce od strony frontowej po prawej stronie budynku policjant ujawnił leżącą metalową zardzewiałą tabliczkę z numerem 5 i nazwą ulicy – ul. Polna. Tabliczka miała po bokach dwa otwory. W jednym z nich był gwóźdź o dł. ok. 2 cm. W trakcie rozpytania właścicieli sąsiednich posesji i osób przebywających w tej okolicy nikt nie potwierdził, ani nie zaprzeczył, czy tabliczka z numerem porządkowym posesji była umieszczona, czy też nie. Zapewne wynika to z tego, iż według relacji rozpytanych osób dom znajduje się blisko ulicy, ale jest zasłonięty wysokim żywopłotem. Natomiast większość osób oświadczyło, że p. Szpak z p. Kowalskim są w konflikcie.

Następnie w toku prowadzonych czynności wyjaśniających ustalono, że właścicielem posesji mieszczącej się w Ryżkach przy ul. Polnej 5 jest Karol Nowak zam. w Legionowie przy ul. Leśnej 2/3, który kupił tę nieruchomość w dniu 8 stycznia 2013 r. od Marcina Szpaka zam. w Legionowie przy ul. Pięknej 3/4. W aktach sprawy znajduje się ksero aktu notarialnego poświadczonego za zgodność z oryginałem – Repetytorium A numer 23/13, sporządzonego przez notariusza Michała Lewandowskiego.

W notatce urzędowej sporządzonej przez sierż. M. Próchniewicza w dniu 14 stycznia 2013 r. Marcin Szpak oświadczył, iż będąc na swojej posesji na ul. Polnej 5 w dniu 7 stycznia 2013 r., w związku z jej sprzedażą, widział przybitą dwoma gwoździami tabliczkę z numerem porządkowym nieruchomości na budynku od strony frontowej. Jednak nie wie, czy ta tabliczka była umieszczona w dniu 8 stycznia 2013 r., gdyż odziedziczył tę nieruchomość po babce i przebywa tam tylko w okresie letnim. Dodał też, że jest w konflikcie ze swoim sąsiadem Janem Kowalskim.

Z notatki urzędowej sporządzonej w dniu 15 stycznia 2013 r. przez post. Marka Łubkowskiego wynika, że Karol Nowak był dwa razy (tj. w bieżącym i zeszłym roku) na posesji w Ryżkach przy ul. Polnej 5, jednak nie pamięta, czy tabliczka z numerem i nazwą ulicy była tam umieszczona, czy nie. O sprzedaży nieruchomości dowiedział się z Internetu, a posesję wskazał mu jego kolega z pracy Ignacy Król zam. Ryżki ul. Krańcowa 13. W związku z tym nie szukał jej po numerze i nie zwracał uwagi na to, czy ma numer, czy też nie. Ponadto w tej notatce zawarta jest treść rozmowy z Ignacym Królem, z której wynika, że nie wie on, czy tabliczka wisiała, za to od dziecka wie, że we wsi Ryżki mieszka tylko jedna osoba o nazwisku Szpak.

W tej samej notatce urzędowej zawarta jest także obietnica K. Nowaka, że na jutro, czyli na 16 stycznia 2013 r. zobowiązuje się do zamówienia i umieszczenia tabliczki z numerem

porządkowym i nazwą ulicy. Uważa, że jest to niedopatrzenie z jego strony. Gdyby wiedział, że nie ma tabliczki, to by ją na pewno umieścił. Nie zdążył się jeszcze dokładnie przyjrzeć posesji i jej zagospodarować, gdyż dopiero jest jej właścicielem od kilku dni.

W notatce urzędowej z dnia 16 stycznia 2013 r. sporządzonej przez asp. Marcina Próchniewicza wynika, że patrolując miejscowość Ryżki, stwierdził, iż na posesji Karola Nowaka jest umieszczona tabliczka z numerem 5 i nazwą ulicy – ul. Polna – na budynku i na ogrodzeniu.

Reasumując, przeprowadzone czynności wyjaśniające w tej sprawie nie dały podstaw do stwierdzenia, że Marcin Szpak jest sprawcą wykroczenia, ponieważ brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu. Jednak zgromadzony materiał dowodowy wskazał, że sprawcą wykroczenia z art. 64 § 1 kw jest nowy właściciel posesji Karol Nowak.

Jednak fakt trwania zachowania niezgodnego z prawem był bardzo krótki, a sprawca niezwłocznie przywrócił stan zgodny z prawem, co powoduje, że nawet najmniejsza kara byłaby dla niego zbyt surowa.

W związku z powyższym w dniu 16 stycznia 2013 r. zastosowano środek oddziaływania wychowawczego w postaci zwrócenia uwagi, aby czuwał nad tym, żeby nieruchomości była zawsze należycie oznakowana. Środek ten jest wystarczającą reakcją na wykroczenie, wdroży Karola Nowaka do poszanowania prawa oraz zasad współżycia społecznego, a cele postępowania zostały osiągnięte mimo nieskierowania wniosku o ukaranie.

Dlatego postanowiono jak na wstępie.

asp. Michał Domański

.....
(podpis osoby wykonującej czynności wyjaśniające)

* – właściwe podkreślić

** – niewłaściwe skreślić

Załącznik nr 8. Zawiadomienie o zakończeniu czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie dla pokrzywdzonego oraz pouczenie o prawie samodzielnego wniesienia wniosku o ukaranie w charakterze oskarżyciela posiłkowego

Legionowo, dnia 21 stycznia 2013 r.

RSOW – 46/13

Pan(i)
Janina Nowak
zam. 05-119 Legionowo, ul. Piękna 13

Na podstawie art. 54 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zawiadamiam pokrzywdzonego, że przeprowadzone czynności wyjaśniające nie dostarczyły podstaw do skierowania wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego w sprawie:

samowolnego użycia parasolki należącej do Janiny Nowak przez Marcina Kwiatkowskiego
.....
w dniu 12 stycznia 2013 r. w Legionowie w Szkole Podstawowej nr 3 w pokoju nauczycielskim
.....
– art. 127 § 1 kw,
.....

przeciwko

z powodu: zastosowania wobec Marcina Kwiatkowskiego środka oddziaływania
.....
wychowawczego w postaci zwrócenia uwagi.
.....
(podać przyczynę)

Jednocześnie informuję, iż zgodnie z treścią ~~art. 27 § 1 kpw./art. 27 § 2 kpw.*~~ przysługuje Panu (i) prawo do samodzielnego wniesienia wniosku o ukaranie jako oskarżycielowi posiłkowemu.

.....
(podpis kierownika właściwej jednostki Policji)

* – niepotrzebne skreślić

Druk MP – 57

Załącznik nr 9. Zawiadomienie o zakończeniu czynności wyjaśniających
w sprawie o wykroczenie dla osoby zawiadamiającej oraz pouczenie
o prawie złożenia zażalenia na niewniesienie wniosku o ukaranie

RSOW – 45/13

Legionowo, dnia 17 stycznia 2013 r.

Pan(i)
Jan Kowalski
zam. 21-421 Ryżki, ul. Polna 7

Na podstawie art. 54 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zawiadamiam, że przeprowadzone czynności wyjaśniające nie dostarczyły podstaw do skierowania wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego w sprawie:

niedopełnienia obowiązku umieszczenia tabliczki z numerem porządkowym nieruchomości
.....
w Ryżkach przy ul. Polnej 5 przez Karola Nowaka – art. 64 § 1 kw
.....

przeciwko

w której Pan(i) złożył(a) zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia, z powodu:

zastosowania wobec Karola Nowaka środka oddziaływania wychowawczego w postaci
zwrócenia uwagi.
.....

(podać przyczynę)

Jednocześnie informuję, iż zgodnie z treścią art. 56a kpw w związku z art. 108 kpw przysługuje Panu(i) w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia zażalenie do Komendanta Policji w/Komendanta Stołecznego Policji* na niewniesienie wniosku o ukaranie. Zażalenie należy wnieść na piśmie za moim pośrednictwem.

.....
(podpis kierownika właściwej jednostki Policji)

* – niepotrzebne skreślić

Druk MP - 58

Literatura

- Bafia J., Egierska D., Śmietanka I., *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1980.
- Grzegorzczak T., Gubiński A., *Prawo wykroczeń*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997.
- Kasicki G., Wiśniewski A., *Kodeks wykroczeń z komentarzem*, C. F. Müller Lex Utilis, Warszawa 2002.
- Marek A., *Prawo wykroczeń (materialne i procesowe)*, wyd. 6, C.H. BECK, Warszawa 2008.

Akty prawne

- Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482).
- Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395).
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2005 r. w sprawie sposobu postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień policjantów (Dz. U. z 2005 r. Nr 141, poz. 1186).
- Zarządzenie nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48, z późn. zm.).
- Wytyczne nr 2 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie zasad ewidencjonowania, wypełniania oraz przechowywania notatników służbowych (Dz. Urz. KGP z 2007 r. Nr 13, poz. 104, z późn. zm.).